

Resolució 878/2021, de 30 de setembre¹

Número d'expedient de la reclamació: 761/2021

Administració reclamada: Ajuntament de Barcelona

Informació reclamada: Gestions en matèria de supressió de barreres arquitectòniques.

Sentit de la resolució: Estimació

Resum: L'IMPD va contestar la sol·licitud informant la persona reclamant sobre la seva falta de competències en matèria d'inspecció i assenyalant que estaria en un procés de determinació de les competències en relació amb la matèria en qüestió. Però la persona reclamant no demana informació sobre competències, sinó sobre actuacions administratives, que és una qüestió diferent. L'IMPD disposa sens dubte d'informació sobre les actuacions a les que fa referència la sol·licitud. Així, per exemple, a la petició sobre les gestions realitzades per l'IMPD en relació amb cada una de les sis denúncies adjuntes a la sol·licitud, si no ha fet cap gestió, aquesta és precisament la informació sol·licitada i a la qual té dret la persona reclamant; i sobre la data de llicència d'obertura de cada establiment denunciat, si l'IMPD la desconeix, és precisament aquesta dada la que hauria de facilitar a la persona reclamant; i el mateix, si aquest és el cas, als apartats de la sol·licitud que demanen els centímetres d'altura de l'esglaó de l'entrada de cada un dels establiments denunciats i quantes barreres s'han eliminat i quantes no i data màxima per a l'eliminació de les barreres restants. En definitiva, la persona reclamant ha demanat qüestions concretes sobre denúncies determinades i té dret que l'IMPD contesti precisament a les qüestions plantejades; les consideracions facilitades sobre l'abast de les seves competències segurament poden explicar o justificar que no tingui la informació sol·licitada, i pot estar bé facilitar-les a aquests efectes, però això no l'eximeix de l'obligació de facilitar a la persona reclamant la informació sol·licitada que es trobi en el seu poder, i si la realitat és que no disposa de la informació sol·licitada, aquesta és la resposta a què té dret la persona reclamant.

Paraules clau: Organismes municipals. Denúncies. Actuacions administratives. Barreres arquitectòniques. Reclamació contra silenci. Informació pública. Informació existent.

Ponent: Josep Mir Bagó

Antecedents

1. L'1 de setembre de 2021 entra a la GAIP la Reclamació 761/2021, presentada contra l'Ajuntament de Barcelona, en relació amb la sol·licitud d'accés a la informació pública indicada en l'antecedent
2. La persona reclamant no demana el procediment de mediació previst per l'article 42 de la Llei 19/2014, de 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) i regulat pels articles 36 a 41 del Reglament de la GAIP promulgat pel Decret 111/2017, de 18 de juliol (RGAIP).

---

¹ El text original d'aquesta resolució, redactada pel ponent, s'ha escrit en castellà.

2. L'1 de març de 2021 la persona reclamant sol·licita a l'Ajuntament de Barcelona la informació següent: 1. Conèixer les gestions realitzades per l'Institut Municipal de Persones amb Discapacitat (IMPD) en relació amb cada una de les denúncies adjuntes. 2. Data de llicència d'obertura de cada establiment denunciat. 3. Centímetres d'altura de l'esglaió de l'entrada de cada un dels establiments denunciats. 4. Quantes barreres s'han eliminat i quantes no?. 5. Data màxima per a l'eliminació de les barreres restants. Adjunta 6 denúncies d'establiments que tindrien barreres arquitectòniques. Demana de rebre la informació sol·licitada per escrit i correu postal.
3. La Reclamació, que va ser presentada el 7 d'abril de 2021 al registre del Departament de la Presidència de la Generalitat, no seria rebuda per la GAIP fins a l'1 de setembre de 2021. Indica que la persona reclamant no ha rebut resposta a l'anterior sol·licitud, ni la informació sol·licitada, i assenyala com a finalitat de la Reclamació posar de manifest la inacció de l'Ajuntament de Barcelona en matèria d'accessibilitat.
4. L'informe adjunta la resposta següent que l'IMPD hauria notificat a la persona reclamant el 14 d'abril de 2021: "Vista la consulta plantejada per vostè en data d'1 de març de 2021 (núm. Registre 0098/1008/2021), procedim a informar-lo del següent: Com ja l'hem informem en la resolució de la consulta DA-2020-0215 723/2020, des de l'Institut Municipal de les Persones amb Discapacitat, estem treballant per determinar l'òrgan competent en matèria d'accessibilitat i les seves conseqüents actuacions d'inspecció dins de l'Ajuntament de Barcelona. En tot cas, per poder garantir el dret a la informació i la transparència per part de l'Ajuntament de Barcelona, li preguem sigui selectiu en les qüestions que planteja de forma reiterada i constant en el temps, per no arribar a obstruir el normal funcionament dels Serveis públics, i fer possible així que siguin resoltes les qüestions que hagi formulat".
5. El 7 de setembre de 2021 la GAIP admet provisionalment la Reclamació, informa la persona reclamant sobre els aspectes més rellevants de la seva tramitació i de la posició jurídica que ostenta com a persona interessada, conforme a les legislacions de procediment administratiu i de transparència i accés a la informació pública. Li demana especialment que informi la GAIP immediatament de les comunicacions que rebi de l'Administració reclamada relatives a la informació pública sol·licitada, mentre duri la Reclamació.
6. El 7 de setembre de 2021 la GAIP comunica la Reclamació a l'Ajuntament de Barcelona i li requereix que, dins del termini de quinze dies establert per l'article 33.4 RGAIP, li remeti un informe sobre la mateixa, així com còpia de l'expedient de la sol·licitud d'informació de la qual porta causa i, en general, dels antecedents que puguin ser rellevants per resoldre la Reclamació.
7. El 21 de setembre de 2021 la GAIP rep l'informe de l'IMPD, segons el qual el 12 d'abril de 2021 hauria informat la persona reclamant que aquest institut municipal no té competències en matèria d'inspecció; en conseqüència, l'IMPD considera que ja ha contestat la sol·licitud, motiu pel qual al seu entendre és procedent desestimar la Reclamació.

Fonaments jurídics

1. Competència de la GAIP i contingut i abast generals del dret d'accés a la informació pública

L'article 39.1 LTAIPBG estableix que "Les resolucions expresses o presumptes en matèria d'accés a la informació pública i, si escau, les que resolguin el recurs de reposició poden ésser objecte de reclamació gratuïta i voluntària davant la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública, encarregada de vetllar pel compliment i les garanties del dret d'accés a la informació pública que regula aquest títol". L'article 29 RGAIP desenvolupa aquest precepte i concreta que també poden ser objecte de reclamació davant la GAIP les comunicacions que substitueixin les resolucions i l'incompliment material del dret d'accés, quan aquest ha estat reconegut expressament o presumpta. D'acord amb aquests preceptes, la GAIP és competent per tramitar i resoldre aquesta Reclamació.

L'article 2.c LTAIPBG defineix el dret d'accés a la informació pública com "el dret subjectiu que es reconeix a les persones per a sol·licitar i obtenir la informació pública, en els termes i les condicions regulats per aquesta llei". Per la seva banda, l'apartat b del mateix precepte defineix la informació pública com "la informació elaborada per l'Administració i la que aquesta té en el seu poder com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions, inclosa la que li subministren els altres subjectes obligats d'acord amb el que estableix aquesta llei".

Segons l'article 18.1 LTAIPBG, "Les persones tenen el dret d'accedir a la informació pública, a què fa referència l'article 2.b, a títol individual o en nom i representació de qualsevol persona jurídica legalment constituïda". I l'article 20.1 de la mateixa llei afegeix que "El dret d'accés a la informació pública es garanteix a totes les persones, d'acord amb el que estableix aquesta llei. El dret d'accés a la informació pública només pot ésser denegat o restringit per les causes expressament establertes per les lleis".

Així mateix, els apartats 2 i 3 de l'article 20 LTAIPBG estableixen els següents requisits i criteris per a l'aplicació dels límits legals al dret d'accés a la informació pública: "2. Les limitacions legals al dret d'accés a la informació pública han d'ésser aplicades d'acord amb llur finalitat, tenint en compte les circumstàncies de cada cas concret, s'han d'interpretar sempre restrictivament en benefici d'aquest dret i no es poden ampliar per analogia. 3. Per a aplicar límits al dret d'accés a la informació pública, l'Administració no disposa de potestat discrecional i ha d'indicar en cada cas els motius que ho justifiquen. En la motivació cal explicitar el límit que s'aplica i raonar degudament les causes que en fonamenten l'aplicació".

A més, els límits legals al dret d'accés a la informació pública no són d'aplicació automàtica i absoluta (l'encapçalament de l'article 21 LTAIPBG es refereix expressament a què els límits enumerats per aquest precepte "poden" dur a la denegació de l'accés sol·licitat), de manera que l'article 22 de la mateixa llei requereix que siguin aplicats d'acord amb criteris de proporcionalitat i temporalitat: "Els límits aplicats al dret d'accés a la informació pública han d'ésser proporcionals a l'objecte i la finalitat de

protecció. L'aplicació d'aquests límits ha d'atendre les circumstàncies de cada cas concret, especialment la concurrència d'un interès públic o privat superior que justifiqui l'accés a la informació.

2. Els límits del dret d'accés a la informació pública són temporals si així ho estableix la llei que els regula, i es mantenen mentre perduren les raons que en justifiquen l'aplicació”.

2. Sobre el dret de la persona reclamant a la informació sol·licitada

La sol·licitud d'informació pública de què deriva la Reclamació demana, en relació amb sis denúncies de barreres arquitectòniques, la informació següent: gestions realitzades per l'IMPD en relació amb cada una d'elles, data de llicència d'obertura de cada establiment denunciat, centímetres d'altura de l'esglaió de l'entrada de cada un dels establiments denunciats, quantes barreres s'han eliminat i quantes no i data màxima per a l'eliminació de les barreres restants. Es tracta sens dubte d'informacions públiques, perquè es refereix a aspectes determinats d'actuacions municipals. Per tant, els articles 18.1 i 20.1 LTAIPBG garanteixen el dret de qualsevol persona d'accedir-hi, tret que es presentin límits legals al dret d'accés a la informació pública que puguin determinar la seva denegació. No és previsible que es presentin en la informació sol·licitada límits legals al dret d'accés a la informació pública, per la qual cosa es pot concloure que la persona reclamant té dret a la informació sol·licitada.

L'IMPD va contestar la sol·licitud informant la persona reclamant sobre la seva falta de competències en matèria d'inspecció i assenyalant que estaria en un procés de determinació de les competències en relació amb la matèria en qüestió. Però la persona reclamant no demana informació sobre competències, sinó sobre actuacions administratives, que és una qüestió diferent. L'IMPD disposa sens dubte d'informació sobre les actuacions a les que fa referència la sol·licitud. Així, per exemple, a la petició sobre les gestions realitzades per l'IMPD en relació amb cada una de les sis denúncies adjuntes a la sol·licitud, si l'Institut no ha fet cap gestió, aquesta és precisament la informació sol·licitada i a la qual té dret la persona reclamant; i sobre la data de llicència d'obertura de cada establiment denunciat, si l'IMPD la desconeix, és precisament aquesta dada la que hauria de facilitar a la persona reclamant; i el mateix, si aquest és el cas, als apartats de la sol·licitud que demanen els centímetres d'altura de l'esglaió de l'entrada de cada un dels establiments denunciats i quantes barreres s'han eliminat i quantes no i data màxima per a l'eliminació de les barreres restants. En definitiva, la persona reclamant ha demanat qüestions concretes sobre denúncies determinades i té dret que l'IMPD contesti precisament a les qüestions plantejades; les consideracions facilitades sobre l'abast de les seves competències segurament poden explicar o justificar que no tingui la informació sol·licitada, i pot estar bé facilitar-les a aquests efectes, però això no l'eximeix de l'obligació de facilitar a la persona reclamant la informació sol·licitada que es trobi en el seu poder, i si la realitat és que no disposa de la informació sol·licitada, aquesta és la resposta a què té dret la persona reclamant.

L'anterior és així sense perjudici que si l'IMPD no disposa de la informació sol·licitada i sap l'òrgan o l'Administració que en pot disposar, aleshores hauria d'aplicar l'article 30 LTAIPBG, i derivar la sol·licitud, informant-ne la persona reclamant, perquè fos precisament aquest altre òrgan o Administració el responsable de satisfer el dret de la persona reclamant a la informació sol·licitada. Però no sembla que sigui aquest el cas, ja que l'IMPD assenyala que té seriosos dubtes fins i tot sobre l'òrgan competent. A més, encara que l'IMPD derivés la sol·licitud, hi ha determinades qüestions que s'hi plantegen (especialment la primera, que interroga sobre les seves actuacions) que qui millor pot contestar-les és el mateix IMPD.

3. Seguiment de l'execució

L'article 43.5 LTAIPBG estableix que "l'Administració ha de comunicar a la Comissió les actuacions fetes per a executar els acords de mediació i per a donar compliment a les resolucions dictades per la Comissió". Sobre la base d'aquestes comunicacions i de les efectuades per les persones interessades, la GAIP ha de fer seguiment del compliment de les seves resolucions, d'acord amb el que preveuen els articles 48 i 49 RGAIP i l'apartat 30 del seu Manual de reclamació, i pot adoptar les mesures que s'hi preveuen en cas d'incompliment.

L'article 43 LTAIPBG estableix que si l'Administració incompleix el termini establert pels acords de mediació o per les resolucions de la GAIP per lliurar la informació reclamada, les persones interessades ho poden comunicar a la Comissió perquè aquesta en requereixi el compliment; la desatenció d'aquest requeriment, vista la remissió expressa feta a aquest precepte per l'article 77.2.b LTAIPBG, ha de ser qualificada d'infracció molt greu amb relació al dret d'accés a la informació pública (que pot ser sancionada de conformitat amb els articles 81 i 82 LTAIPBG). L'article 49.2 RGAIP preveu que, als efectes anteriors, la Comissió pot posar aquests fets en coneixement dels òrgans competents per ordenar la incoació del procediment sancionador corresponent a què fa referència l'article 86 LTAIPBG.

Així mateix, l'article 25.2.k RGAIP preveu la publicació en el web de la Comissió dels casos que els seus requeriments han estat desatesos pels subjectes obligats.

4. Publicitat de les resolucions de la GAIP

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP s'han de publicar al portal de la Comissió previst per l'article 25 RGAIP, amb dissociació prèvia de les dades personals.

Resolució

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió de 30 de setembre de 2021, resol per unanimitat:

1. Estimar la Reclamació 761/2021 i declarar el dret de la persona reclamant a la informació que estigui a disposició de l'IMPD sobre gestions realitzades per l'IMPD en relació amb cada una de les sis denúncies adjuntes a la sol·licitud, data de llicència d'obertura de cada establiment denunciat, centímetres d'altura de l'esglaó de l'entrada de cada un dels establiments denunciats, quantes barreres s'han eliminat i quantes no i data màxima per a l'eliminació de les barreres restants, d'acord amb les consideracions fetes pel fonament jurídic 2.
2. Requerir l'IMPD perquè lliuri la informació indicada a l'apartat anterior a la persona reclamant en el termini de quinze dies des de la notificació d'aquesta resolució i a que tot seguit n'informi la GAIP.
3. Convidar la persona reclamant a comunicar a la GAIP qualsevol incidència que sorgeixi en l'execució d'aquesta resolució i que pugui perjudicar els seus drets i interessos.
4. Declarar finalitzat el procediment relatiu a la Reclamació 761/2021 i disposar la publicació d'aquesta resolució al web de la GAIP.

Elisabet Samarra Gallego

Presidenta

Els terminis establerts en aquesta Resolució per lliurar la informació s'han de comptar en dies hàbils (descomptant festius i dissabtes) i si no s'especifica una altra cosa comencen a partir de l'endemà de la recepció de la seva notificació per l'Administració reclamada.

L'Administració obligada pot sol·licitar a la GAIP l'ampliació del termini atorgat per fer efectiu el lliurament de la informació. Aquesta sol·licitud només pot ser admesa a consideració si és notificada a la GAIP abans que fineixi el termini fixat a la Resolució, i s'ha de fonamentar en circumstàncies que no hagin pogut ser tingudes en compte per la Comissió abans de dictar la seva Resolució. La GAIP únicament atorgarà l'ampliació sol·licitada, després d'informar-ne a la persona reclamant, si l'Administració obligada ha justificat de forma precisa i consistent la seva necessitat.

Si l'Administració obligada no lliura la informació dins del termini establert per aquesta Resolució, la persona reclamant pot posar-ho en coneixement de la GAIP, preferentment per correu electrònic adreçat a gaip@gencat.cat, per tal que la Comissió en requereixi el compliment. Mentre no s'acompleixi plenament la Resolució, la Comissió difondrà al seu web www.gaip.cat l'incompliment de l'Administració obligada, d'acord amb l'article 25.2.k RGAIP.

Si l'Administració desatén el requeriment d'execució que li adreça la GAIP, la Comissió posarà els fets en coneixement de l'òrgan competent, d'acord amb allò previst per l'article 86 LTAIPBG, i li sol·licitarà la incoació d'un procediment sancionador per infracció molt greu amb relació al dret d'accés a la informació pública, a l'empara de l'article 77.2.b LTAIPBG.

Tot això sens perjudici que la persona reclamant pugui, considerant que aquesta Resolució és un acte administratiu declaratiu de drets que vincula l'Administració, requerir-ne la seva execució davant dels Tribunals, a l'empara de l'article 29.1 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa. Aquesta acció es pot interposar després que hagin transcorregut tres mesos des que la persona afectada ha reclamat formalment i directament a l'Administració el compliment d'aquesta Resolució.

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es pot interposar recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en un termini de dos mesos, a comptar de l'endemà de la notificació de la resolució, d'acord amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.